

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
วันที่ 28 - 29 สิงหาคม 2568

รามาธิบดียกระดับการพัฒนาคุณภาพ
และการเปลี่ยนแปลงด้วย **Ai**

“เรื่องเล่าส่งต่อด้วยหัวใจ”

นางสาวพนิดา สดสม

หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกมะเร็ง (RAOCC)

งานการพยาบาลผู้ป่วยนอก 1 ฝ่ายการพยาบาล

เรื่องเล่า ณ จุดคัดกรองหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกมะเร็ง...

“น้องคะ น้องคะ ที่นี้รับบริจาคหมวกไหมพรมไหมคะ?”

เสียงหนึ่งดังผ่านกระจกที่จุดคัดกรองของหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกมะเร็ง ฉันซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในขณะนั้น หันไปมองต้นเสียงพร้อมกับรอยยิ้ม และตอบกลับไปว่า “ใช่ค่ะ” คุณผู้หญิงวัยกลางคนที่ยืนอยู่หลังกระจกยิ้มกว้างอย่างดีใจ และกล่าวต่อว่า “พี่มีหมวกไหมพรมมาบริจาคค่ะ ลูกสาวของเพื่อนพี่ถักเองกับมือเลย พี่ซื้อไหมพรมแล้วให้ลูกสาวเพื่อนช่วยถักสวยมากเลยนะคะ” พูดด้วยน้ำเสียงอ่อนนุ่มอย่างภูมิใจ แล้วบอกให้ฉันรอสักครู่ค่ะ ก่อนเดินออกไปตามเพื่อนมาส่งมอบหมวก ไม่นานนัก เดินยิ้มกลับมาพร้อมกับกลุ่มเพื่อนและถุงใบใหญ่ ภายในเต็มไปด้วยหมวกไหมพรมหลากสี แพ้คอย่างเรียบร้อยในถุงใสจนมองเห็นสีสันสดใสของหมวกชัดเจน ได้ส่งมอบหมวกให้กับหน่วยตรวจฯ โดยมีหัวหน้าหน่วยและเจ้าหน้าที่ร่วมเป็นตัวแทนรับมอบ และได้ขออนุญาตถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึก

คุณผู้หญิงใจดีท่านนั้นบอกกับเราว่า

“ลูกสาวของเพื่อนที่เป็นคนถักหมวกไม่ได้มาถ่ายรูปด้วย เพราะเขาเป็นคนขี้อาย แต่อยากยื่นดูอยู่ห่าง ๆ

“แค่ได้เห็นหมวกที่เขาถักเองถึงมือผู้ป่วยได้ใช้ และมีประโยชน์ ก็เพียงพอแล้วสำหรับหัวใจของเขามีความสุขมากแล้ว”

ในฐานะเจ้าหน้าที่ของหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกมะเร็ง

ฉันอยากใช้โอกาสนี้ส่งข้อความผ่านบทความถึงทุกท่านที่เคยบริจาค ไม่ว่าจะเป็นหมวกไหมพรมหรือวิกผม ว่า... “สิ่งเล็ก ๆ ที่ท่าน มอบให้ มีคุณค่ามีความหมายอันยิ่งใหญ่ต่อผู้ป่วยของเรา” ในวันที่หลายคนต้องเผชิญกับผลข้างเคียงจากการให้เคมีบำบัด ผมที่ร่วงจนศีรษะล้าน ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย แต่ยังมีผลไปถึงจิตใจของผู้หญิงหลายคนแม้อยู่ในภาวะเจ็บป่วย ก็ยังต้องการ รักษาภาพลักษณ์ของตนให้ดูดี “หมวกไหมพรมและวิกผมจากน้ำใจของท่าน ช่วยคืนความมั่นใจให้พวกเธอได้ยิ้มอีกครั้งใน วันที่หัวใจอ่อนแอ” ทุกครั้งที่ผู้ป่วยเข้ามาขอเลือกหมวกหรือวิกผมสักชิ้น เรารู้สึกหัวใจพองโต เจ้าหน้าที่ทุกคนรู้สึกดีได้รับแรงใจ เมื่อเห็นผู้ป่วยเข้ามารับการรักษาอย่างสม่ำเสมอ แม้รู้ว่าจะต้องผมร่วง ต้องเกิดเจ็บปวด ต้องเหนื่อย แต่ก็ยังเข้มแข็งพร้อมจะสู้ไปด้วยกันกับเรา

บางคนอาจมองว่าสิ่งเล็กน้อย แค่มวกไหมพรมหรือวิกผม แต่สำหรับเรา นี่คือการสานต่อที่เชื่อมโยงระหว่าง “ผู้ให้...ได้เห็นว่าคุณค่าเล็กน้อยที่ตนได้ทำส่งมอบให้มีความหมายต่อหัวใจใครบางคน”

และ “ผู้รับ...ได้รู้ว่า ยังมีคนเข้าใจและอยู่เคียงข้างในเส้นทางของการรักษา”

หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกมะเร็งขอขอบคุณด้วยหัวใจ

“การให้ไม่จำเป็นต้องยิ่งใหญ่ เพียงแค่เต็มใจให้และผู้รับเปิดใจรับ แค่นั้น โลกใบนี้ก็สวยงามขึ้นอีกแล้ว”

